

RADIŠANA NO JAUNA

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Atkl. 21:1-5, 1. Moz. 3:19, 1. Kor. 15:52-58, 1. Moz. 6:11-13, Jes. 11:6-9, Jāņa 14:1-3.

ATMIŅAS PANTS:

„Bet mēs gaidām pēc Viņa apsolījuma jaunas debesis un jaunu zemi, kur taisnība mājo.” (2. Pēt. 3:13).

2 Pēt. 3:10-13 Pēteris apraksta debesu un zemes bojāeju. Tās tiks iznīcinātas kopā ar visu, ko tās satur.

Bet tās nav stāsta beigas – nepavisam ne, jo to vietā tiks radītas jaunas debesis un jauna zeme.

Aplūkosim, kāda ir atšķirība starp šīm divām pasaulēm. Pār veco valda grēks, jaunajā mājo taisnība. Vecajā valda nāve, jaunajā – dzīvība. Kontrasts nevar būt vēl uzkrītošāks un pilnīgāks.

Kā mēs redzējam šajos apsolījumos, Dieva kā Radītāja loma nebeidzās ar zemes radišanu sākumā. Tā nebeidzas arī ar darbu, ko Viņš veic mūsos, lai padarītu mūs par jauniem radījumiem Kristū. Nē, Viņa darbs turpinās. Tas pats Kungs, kas ar pārdabisku Sava Vārda spēka palīdzību reiz radīja pasauli, ar Savu pārdabisko spēku radīs to atkal.

Patiešām, bez šī pēdējā radišanas akta visi iepriekšējie nebūtu nekas. Jaunas debesis un jauna zeme ir kulminācija mums dotajam Dieva apsolījumam.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 30. martā!

JAUNS IESĀKUMS

Viena lieta, kas Bībelei un zinātnei ir kopīga, ir ticība tam, ka šī zeme, kādu mēs to tagad pazīstam, nepastāvēs mūžīgi. Pēc zinātnes uzskatiem (vismaz pēc dažām tās versijām), tie paši aukstie un bezjēdzīgie nejaušības spēki, kas ir izsaukuši esamībā zemi un dzīvību uz tās, ir tie paši aukstie un bezjēdzīgie spēki, kas to beigās iznīcinās. Arī Bībele māca, ka šī zeme nepastāvēs mūžīgi, bet patiešām, tā tiks iznīcināta. Scenārijā, ko piedāvā zinātne, iznīcība tomēr ir visa gals uz mūžīgiem laikiem. Pretēji tam, Bībeles scenārijā tas ir sākums kaut kam pavisam jaunam un brīnišķīgam, kas arī pastāvēs mūžīgi.

Izlasī Atkl. 21:1-5. Kāda nākotnes aina šeit ir atklāta? Kādi brīnišķīgi apsolījumi mūs sagaida? Kāpēc tas ir kaut kas tāds, ko tikai Dievs var mūsu labā izdarīt? _____

Nav šaubu, viens no vislabākajiem mūsu jaunās eksistences apsolījumiem ir tas, ka nāve un ciešanas būs beigušās uz visiem laikiem. Skaidrs, ka Dievs neuzskata šo pieredzi kā pozitīvu. Radībā, ko Viņš pasludināja par „ļoti labu” (1. Moz. 1:31), nekā tāda nebija. Tie ir sveši iebrucēji. Tie nekad nav bijuši paredzēti kā daļa no sākotnējās radības, un to nebūs arī uz jaunās zemes. Jēzus nāca, lai iznīcinātu nāvi un ciešanas, un mēs tās nekad vairs nepiedzīvosim.

Jauna radība nozīmē jaunu sākumu. Šis nožēlojamais eksperiments ar grēku būs beidzies. Tam ir savi rezultāti, un tie ir skaidri: grēks nes nāvi un ciešanas, bet Dieva likums ir dzīvības likums.

Tāpat kā Dievs radīja debesis un zemi iesākumā, Viņš radīs jaunas debesis un jaunu zemi, un kopā ar tām mums visiem tiek piedāvāts jauns sākums. Tikai Dievs, tikai Radītājs var to izdarīt mūsu labā. Un to visu mēs iegūstam, pateicoties Jēzus darbam mūsu labā. Bez glābšanas plāna mums nebūtu nekādas cerības iegūt kaut ko vairāk par to, ko tagad piedāvā šī dzīve – cik nomācoša doma!

Kāpēc šie jaunās dzīves apsolījumi mums ir tik būtiski? Kas būtu mūsu ticība bez tiem? _____

NO PĪŠĻIEM – DZĪVĪBA

Izlasi 1. Moz. 2:7 un 3:19. No kā bija radīts Ādams, un kādas bija viņa grēka sekas? _____

Dievs radīja Ādamu no pīšļiem, un viņš kļuva par dzīvu būtni. Kamēr viņš būtu saglabājis savas attiecības ar Dievu, viņa dzīve turpinātos. Kad Ādams grēkoja, viņš tika atšķirts no dzīvības Avota. Rezultātā viņš nomira un atgriezās pīšļos.

Izlasi Jes. 26:19 un Dan. 12:2. Kas notiks ar tiem, kas guļ pīšļos? _____

Augšāmcelšanās apsolījums nodrošina kristiešiem cerību. Ījabs izteica šo cerību, sakot: „Ja arī mana āda būs saplosīta gabalos un es būšu bez miesas palicis, es tomēr skatīšu Dievu.” (Īj. 19:26). Uzticīgajiem nāve ir tikai īslaicīga. Dievs, kas izveidoja Ādamu no pīšļiem un iepūta viņā dzīvību, nebija aizmirsis, kā no pīšļiem radīt dzīvību. Augšāmcelšanās būs tieši tāds pats radišanas akts, kā sākotnējā Ādama radišana.

Izlasi 1. Kor. 15:52-58. Kas šeit ir pateikts tāds, kas ir cieši saistīts ar 1. Mozus grāmatas radišanas stāstu? _____

Taisno augšāmcelšanās pie Jēzus otrās nākšanas notiks uzreiz. Tāpat, kā tas bija ar pirmo cilvēku radišanu, tas būs pārdabisks notikums, kurā visu darīs Dievs. Tas viss ir skaļš pretstats evolūcijai, kas atzīst Dievu. Galu galā, ja Dievs neizlietos miljoniem gadu, lai mūs pārradītu, bet to darīs acumirkli, tad Viņš noteikti varēja mūs radīt bez evolūcijas arī pirmoreiz. Tāpat kā ar visu citu Bībelē, augšāmcelšanās cerība ir vēl viens Bībeles pierādījums, kas atspēko teistisko evolūciju.

Ko par zinātnes ierobežoto skatījumu jums tas, ka par tik svarīgu un fundamentālu jautājumu kā augšāmcelšanās zinātne piedāvā jums maz informācijas? _____

CILVĒKA PĀRVALDĪBAS ATJAUNOŠANA

Salīdzini 1. Moz. 1:28 ar Jāņa 12:31. Kāds bija Ādama un Ievas statuss tikko radītajā pasaulē? Kurš sagrāba varu un kļuva par šīs pasaules valdnieku? _____

Ādamam bija uzticēta atbildība būt par pasaules valdnieku. Pēc grēkā krišanas viņš savas valdnieka tiesības zaudēja. Tagad sātans sāka īstenot savu varu radībā, radot samaitātību un vardarbību, ko mēs redzam visapkārt.

Tomēr pēc krusta Jēzus atguva zemi no sātana (skat. Mat. 28:18, Atkl. 12:10, Jāņa 12:31). Lai gan sātanam vēl joprojām ir atļauts darboties virs zemes un postīt to, mēs varam priecāties atziņā, ka sātana dienas ir skaitītas. Kristus uzvara pie krusta to garantē.

Izlasi 2. Tim. 2:11, 12 un Atkl. 5:10. Kādas patiesības mēs varam gūt no šiem pantiem? Skat. arī 1. Kor. 6:2, 3. _____

Tiem, kas ir glābti, tiks dota ķēniņu un priesteru vara. Ideja par ķēnišķību ietver zināmu autoritāti, savukārt ideja par priesterību ietver sazināšanās funkcijas nodrošināšanu starp Dievu un citiem radījumiem, varbūt pat arī citu pasaulu iemītniekiem, kas nekad nav pazinuši grēku un ciešanas, ko tas nes.

„Dieva izglābto studijām būs atvērtas visas Universa bagātības. No nāves saitēm atraisīti, tie dosies nenogurstošos lidojumos uz tālām planētām, – pasaulēm, kas skuma, redzot cilvēces ciešanas, un liksmojās dziesmās, saņemdamas vēsti par kādas dvēseles izglābšanu. Neizsakāmā sadraudzībā zemes bērni iepazīsies ar nekritušo būtņu priekiem un gudrību.” Elena Vaita „Lielā cīņa”, 677. lpp. Kā tu domā, ko nozīmē „iepazīties ar nekritušo būtņu priekiem un gudrību”? Ko mēs varētu mācīties no nekritušajām būtnēm? Un tās no mums? _____

VĒL VAIRĀK ATJAUNOŠANAS

Pasaulē, ko mēs pazīstam, plēsonība ir parasts dzīves stils dzīvnieku vidū. Jēdziens „barības ķēde” ir labi zināms atgādinājums tam, cik svarīga ir plēsonība mūsu ekoloģijā, un mums ir grūti iedomāties pasauli bez tās. Bet iesākumā visi dzīvnieki ēda zaļos augus (1. Moz. 1:30). Neviens dzīvnieks neēda kādu citu dzīvnieku. 1. Moz. 1:30 nemin jūras radījumu pārtiku, bet iespējams, ka tur ir izmantots tas pats princips, jo Dievs pārskatīja visu radību un pasludināja to par „ļoti labu”.

Izlasi 1. Moz. 6:11-13, 9:2-4. Kādas pārmaiņas notika dabā plūdu laikā? Kādas pārmaiņas notika attiecībās starp cilvēkiem un meža zvēriem pēc plūdiem? _____

Pasaule, kas bija sākusies kā mierpilna valstība, bija kļuvusi samaitāta, pilna vardarbības un ļaunuma. Tādas ir grēka sekas. Pasaule, ka reiz bija „ļoti laba”, bija kļuvusi tik slikta, ka tā pati prasīja pēc iznīcināšanas.

Pēc plūdiem dzīvnieki sāka baidīties no cilvēkiem. Tie bija gan sauszemes, gan gaisa un jūras radījumi. Tas acīmredzami ir pretēji iepriekšējai situācijai. Šķiet, ka cilvēka vara pār dzīvniekiem šajā laikā tika samazināta.

Izlasi Jes. 65:25, 11:6-9. Ar ko attiecības starp radījumiem mūsu tagadējā pasaulē atšķiras no tām, ko Dievs ir apsolījis nākotnē? _____

Dzejas valodas skaistumā Jesaja parāda, ka jaunajā pasaulē nebūs vardarbības. Samaitātība un vardarbība, kas bija par iemeslu pirmsplūdu pasaules iznīcināšanai, uz jaunās zemes nebūs sastopamas. Tā būs miera valstība, pasaule, kurā būs saskaņa un sadarbība. Mēs esam tā pieraduši pie vardarbības, plēsonības un nāves un mums ir grūti iedomāties, ka var būt arī citādāk.

Kā mēs redzam, evaņģēlijs lielā mērā ir saistīts ar atjaunošanu. Lai gan, protams, tikai Dievs var veikt pēdējo atjaunošanu, kādus lēmumus mēs varam izdarīt, kas var palīdzēt mums panākt nepieciešamo atjaunotni tagad? _____

ATJAUNOTAS ATTIECĪBAS AR DIEVU

„Pirms grēka ienākšanas Ādams baudīja netraucētu sadraudzību ar savu Radītāju.” Elena Vaita „Lielā cīņā”, 7. lpp. Tomēr pēc krišanas šīs ciešās attiecības daudzējādā ziņā radikāli izmainījās.

Izlasi 1. Moz. 3:24, 2. Moz. 33:20 un 5. Moz. 5:24-26. Ko grēks izdarīja ar tuvajām attiecībām, kas pastāvēja starp cilvēci un Dievu? _____

Grēks bija sarāvis attiecības starp Dievu un cilvēci. Dievs atņēma pārīm Savu klātbūtni viņu pašu aizsardzībai. Cilvēkiem vairs nebija iespējams skatīt Dieva vaigu un palikt dzīviem.

Tomēr Kungs pats pēc Savas iniciatīvas ieviesa glābšanas plānu, caur ko lauztās attiecības varētu atjaunot, lai gan Viņam pašam tas prasīja šausmīgu samaksu.

Izlasi Jāņa 14:1-3 un Atkl. 22:3-5. Kādu apsolījumu Jēzus izteica Saviem mācekļiem pirms krusta un kāds būs tā rezultāts? _____

Dievs un cilvēce ir atkal jāapvieno, to starpā jāvalda mieram un viņiem ir jāsatiekas vaigu vaigā. Zeme būs bez lāsta, un viss, kas ir pazudis, tiks atjaunots. Atpestītajiem tiks dota jauna vide, jauna dzīve, jauna valdīšana, jauns miers ar pārējo radību un jaunas attiecības ar Dievu. Sākotnējais nolūks ar cilvēku radīšanu tagad būs piepildīts. Dievs, cilvēce un radība būs saskaņā, un šī saskaņa ilgs mūžīgi.

Kā mēs varam iemācīties baudīt ciešu sadraudzību ar Dievu jau tagad, pirms zemes un debesu jaunradīšanas? Kādus lēmumus mēs izdarām, kas ietekmē mūsu attiecības ar Dievu vai nu pozitīvā, vai negatīvā veidā? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

„Un tā, aizritot mūžības laikiem, tiks gūtas arvien pilnīgākas un brīnišķīgākas atklāsmes par Dievu un Kristu. Tādā pašā mērā kā atzišana pieaugs arī mīlestība, godbijība un laime. Jo vairāk cilvēki iepazīs Dievu, jo apbrīnojamāks tiem kļūs Radītāja raksturs. Kad Jēzus visiem atklās atpestīšanas darba noslēpumus un iepazīstinās ar sasniegumiem, kas iegūti šajā lielajā cīņā ar sātanu, atpestīto sirdis ietrisēsies vēl kvēlākā mīlestībā un vēl jūsmīgāk tie aizskars zelta kokles: desmit tūkstoš reiz desmit tūkstoši un tūkstoš reiz tūkstoši balsu savienosies varenā slavas un teikšanas korī.

Lielā cīņa ir beigusies. Grēka un grēcinieku vairs nav. Universs ir atkal tīrs, un visā bezgalīgajā radībā pulsē harmonija un prieks. Visās Universa daļās no Radītāja plūst dzīvība un gaisma. No vissīkākā atoma līdz vislielākajai pasaulei visas lietas – dzīvās un nedzīvās – savā neaizēnotajā skaistumā un pilnīgajā laimē liecina, ka Dievs ir Mīlestība.” Elena Vaita „Lielā cīņa”, 678. lpp.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Savāc pēc iespējas vairāk pantu, īpaši no Atklāsmes grāmatas, kas runā par to, kāda būs atjaunotā zeme. Pārrunājiet grupā, ko šie panti saka. Kādi atjaunotās zemes aspekti tev šķiet vispievilcīgākie? Kurus aspektus tev ir grūti saprast?

2. Kā mācība par radišanu, kā tā atklāta 1. Moz. 1. un 2. nodaļā, ir saistīta ar doktrīnu par debesu un zemes atjaunošanu? Kā mums būtu jāsaprot šī atjaunošana, ja „teistiskā evolūcija” būtu patiesība?

3. Izlasi Rom. 8:18 un 2. Kor. 4:16, 17. Ko Pāvils šeit pasaka un kā mēs varam gūt sev mierinājumu šajos vārdos?

4. Padomā vairāk par evaņģēliju kā par „atjaunošanas” koncepciju. Ko ietver šis vārds? Kas tiek atjaunots? Kā tas tiek atjaunots? Kāda ir mūsu loma šajā procesā, ja vispār tāda ir?

5. Ko jaunu debesu un jaunas zemes apsolījums mums atklāj par Dieva raksturu?